

Като достигалъ дъното, ретасинътъ напълвалъ кошницата съ пѣськъ и камъни, които задръствали отвора и давалъ знакъ да го изтеглятъ.

На негово мѣсто се спущалъ другъ, следъ него трети, четвърти и т. н. Всѣки ретасинъ престоявалъ въ водата отъ две до три минути и се гуркалъ по нѣколко пѣти на день. По този начинъ е трѣбвало понѣкога да се извличатъ отъ кладенеца хиляди килограми пѣськъ и камъни. Ето защо работата на ретасинитѣ била колкото бавна, толкова и опасна. Много ретасини умирали млади отъ охтика, други оглушавали и ослѣпявали,

Когато срещнешъ въ южния Алжиръ, Тунисъ и въ северната частъ на Сахара подобни кладенци, заобиколени съ цвѣтущи оази, неволно се прекланяшъ предъ тѣзи благодетели на своя народъ.

Когато французитѣ завладѣли и усмирили Алжиръ и Тунисъ, тѣ се заели да устроятъ артезиански кладенци навсѣкжде, дето това било възможно.

Обаче туземцитѣ посрещали недружелюбно и съ голѣмо недовѣрие французкитѣ кладеничари, които били войници, ржководени отъ инженери. Тѣ смѣтали стария способъ за достатъчно добъръ. Най-недоволни били меаламитѣ и ретасинитѣ, които виждали въ лицето на французитѣ опасни свои съперници.

Първиятъ артезиански кладенецъ прокопанъ отъ французитѣ, се намира въ южния Алжиръ, на границата на Сахара, въ оаза Тамерна.

При прокопаването се стекли цѣли тѣлпи араби, които обсипвали французкитѣ войници съ оскърбителни насмѣшки. Но когато кладенецътъ билъ прокопанъ, и въ въздуха се издигналъ високъ стълбъ вода, насмѣшкитѣ се превърнали въ дива радостъ.

Вестта за новия кладенецъ се разнесла изъ околността съ неимоверна бързина и отъ близо и далече се стичали туземцитѣ да видятъ кладенеца, прокопанъ безъ помощта на меалами и ретасини.

За французитѣ този успѣхъ ималъ грамадно значение. Даже и най-непремиримитѣ марабути, които по-рано проповѣдвали възстание, сега започнали да призоваватъ благословението на Адлаха върху главитѣ на тѣзи, които ошастливили арабитѣ съ най-хубавия земенъ даръ — водата.

Започната съ такъвъ успѣхъ, тази работа продължава и до днесъ. Много стотици кладенци сж прокопани вече изъ разнитѣ краища на Алжиръ и Сахара и изхвърлятъ изъ недрата на пустинята милиони кубически метра вода въ денонощие. Водата